

Lukács 2, 8-20

Valának pedig pásztorok azon a vidéken, akik künn a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájok mellett.

És ímé az Úrnak angyala hozzájuk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevé őket: és nagy félelemmel megfélemlének.

És monda az angyal nékik: Ne féljete, mert ímé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen:

Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. Ez pedig néktek a jele: találtok egy kis gyermeket bepólyálva feküdni a jászolban. És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, akik az Istent dicsérik és ezt mondják vala:

Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat!

És lőn, hogy mikor elmentek az angyalok ő tőlök a mennybe, mondanak a pásztoemberek egymásnak: Menjünk el mind Bethlehemig, és lássuk meg e dolgot, amelyet az Úr megjelentett nékünk.

Elmenének azért sietséggel, és megtalálák Máriát és Józsefet, és a kis gyermeket, ki a jászolban fekszik vala.

És ezt látván, elhirdeték, ami nékik a gyermek felől mondatott vala.

És mindenek, akik hallák, elcsodálkoznak azokon, amiket a pásztorok nékik mondtak.

Mária pedig mind ez ígéket megtartja, és szívében forgatja vala.

A pásztorok pedig visszatérének, dicsőítvén és dicsérvén az Istent mind azok felől, amiket hallottak és láttak, amint nékik megmondatott.

János 16, 5-24

Most pedig elmegyek ahhoz, aki küldött engem; és senki sem kérdezi tőlem közületek: Hová mégy?

Hanem, mivelhogy ezeket beszéltem néktek, a szomorúság eltöltötte a szíveteket.

De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok.

És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében:

Bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem;

És igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem;

Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett.

Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok.

De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek.

Mindaz, ami az Atyáé, az enyém: azért mondám, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek.

Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek.

Mondának azért az ő tanítványai közül egymásnak: Mi az, amit nékünk mond: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem; és: mert én az Atyához megyek?

Mondának azért: Mi az a kevés idő, amiről szól? Nem tudjuk, mit mond.

Megérté azért Jézus, hogy őt akarnák megkérdezni, és monda nékik: Arról tudakozzátok-é egymást, hogy azt mondám: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem?

Bizony, bizony mondom néktek, hogy sírtok és jajgattok ti, a világ pedig örül: ti szomorkodtok, hanem a ti szomorúságtok öröme forduló.

Az asszony mikor szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszüli az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra.

Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeiteket.

És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevében, megadja néktek.

Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevében: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömeitek teljes legyen.

Lukács 24, 49-53

Akkor megnyilatkoztatá az ő elméjüket, hogy értsék az írásokat.

És monda nékik: Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon:

És prédikáltatni az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve.

Ti vagytok pedig ezeknek bizonyosságai.

És ímé én elküldöm ti reátok az én Atyámnak ígéretét; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, míg nem felruháztattok mennyei erővel.

Kivivé pedig őket Bethániáig; és felemelvén az ő kezeit, megáldá őket.

És lőn, hogy míg áldá őket, tőlök elszakadván, felvitették a mennybe.

Ők pedig imádván őt, visszatérének nagy örömmel Jeruzsálembe;

És mindenkor a templomban valának, dicsérvén és áldván az Istent. Ámen.

Apostolok Cselekedetei 2, 1-13

És mikor a pünkösöd napja eljött, mindnyájan egy akarattal együtt valának.

És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltélt az egész házat, ahol ülnek vala.

És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül.

És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nékik szólniok.

Lakoznak vala pedig Jeruzsálemben zsidók, istenfélő férfiak, minden nép közül, melyek az ég alatt vannak.

Minekutána pedig ez a zúgás lőn, egybegyüle a sokaság és megzavarodék, mivelhogy mindegyik a maga nyelvén hallá őket szólni.

Álmélkodnak pedig mindnyájan és csodálkoznak vala, mondván egymásnak: Nemde nem Galileusok-é ezek mindnyájan, akik szólnak?

Mimódon halljuk hát őket, kiki közülünk a saját nyelvén, amelyben születünk?

Párthusok és médek és elámiták, és kik lakozunk Mesopotámiában, Júdeában és Kappadóciában, Pontusban és Ázsiában,

Frigiában és Pamfiliában, Égyiptomban és Libiának tartományiban, mely Ciréne mellett van, és a római jövevények, mind zsidók, mind prozelitusok,

Krétaiak és arabok, halljuk amint szólják a mi nyelvünkön az Istennek nagyságos dolgait.

Álmélkodnak vala pedig mindnyájan és zavarban valának, egymásnak ezt mondván: Vajjon mi akar ez lenni?

Mások pedig csúfolódva mondának: Édes bortól részegedtek meg.